

[Steffensen]

»Vil ministeren tage initiativ til at indføre regler, hvorefter pornoblade og andet pornomateriale fjernes fra almindelige forretninger?«

Begrundelse

Spørgsmålet stilles på baggrund af en artikel af dr. med. Gudrun Boysen i Politiken den 15. november 1980 med overskriften »Porno – kulturel miljøforurening«. I denne artikel påpeger forfatteren bl. a., at pornografiens udbredelse efterhånden har fået et sådant omfang, »at man landet over ikke kan købe en avis eller et Anders And-blad uden at få tilbudt pornoen«, hvilket »ikke er uden samfundsmæssig og holdningsskabende betydning«.

Dr. Gudrun Boysen påpeger det uheldige heri og stiller bl. a. det konkrete forslag, at salget af enhver form for porno begrænses til specielle forretninger, således at de, der ikke har interesse i denne retning, »kan færdes uden at blive forulempet«.

Forfatteren fortæller også, hvordan hun oprindeligt forsvarede pornografiens frigivelse i Danmark i overensstemmelse med tidens slogan »make love, not war«, men at den senere udvikling – herunder hendes personlige erfaringer som læge – har overbevist hende om, at udviklingen er blevet en anden end den, man havde ventet. F. eks. er forventningen om, at interessen for pornografi ville svinde, når det ikke længere var »forbuden frugt«, ikke indfriet. Selv om der ikke er ført entydige videnskabelige beviser, tyder meget også på, at der er en klar årsagssammenhæng mellem pornografiens udbredelse og seksualkriminaliteten, ligesom prostitution og pornografi følges ad.

Flertalsopfattelsen i retslægerrådet før pornografiens frigivelse, hvorefter denne skulle have gavnlige virkninger, er heller ikke slået til.

Endelig gøres der i artiklen opmærksom på, at der i pornografien ligger noget klart kønsdiskriminerende, idet det fortrinsvis er kvinder, der indgår som det faste element i pornografi, hvorved kvinden nedværdiges, hvilket hænger sammen med, at det pornografikøbende publikum har vist sig overvejende at være mænd.

Besvarelse (27/11 80):

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Normalpolitivedtægtens § 12 har følgende formulering:

»Stk. 1. På eller ud til veje eller andre steder, hvortil der er almindelig adgang, må opsætning eller ombæring af plakater eller udstilling, forhandling eller uddeling af skrifter eller billeder ikke finde sted, når det er egnet til at forstyrre den offentlige orden, eller når plakaterne, skrifterne eller billederne er af anstødelig karakter.«

Om bestemmelsens nærmere indhold kan der i øvrigt henvises til Vagn Greve, Niels Bonde og Ole Scharf: Normalpolitivedtægten (1980). Det antages her bl. a., at almindelige forretninger, hvortil offentlige har adgang, er omfattet af bestemmelsens anvendelsesområde, jfr. side 87.

Det kan ligeledes nævnes, at erhvervsmæssigt salg og anden udbredelse af pornografiske billeder af børn er blevet forbudt ved lov nr. 252 af 16. juni 1980 om ændring af borgerlig straffelov.

Det er justitsministeriets opfattelse, at de nævnte bestemmelser på tilstrækkelig måde yder beskyttelse mod anstødelige billeder m. v.

Vedrørende retsgrundlaget i øvrigt om varerestortimenter i butikker m. v. kan henvises til lov nr. 218 af 24. april 1976 om butikstid.

Spm. nr. 238

Til *miljøministeren* (21/11 80) af:

Waldorff (VS):

»Kan ministeren oplyse, hvor meget kW-prisen skulle være for elektricitet, leveret fra atomkraftværket på Three Mile Island, hvis den skulle dække samtlige omkostninger ved værket?«

Begrundelse

Tilsynet med nukleare anlæg oplyser i en orientering om TMI, 14. oktober 1980, at de samlede oprydning- og rengøringsarbejder kommer til at koste omkring 760 mill. dollars.

Det vil næppe være rimeligt at lave en beregning udelukkende på den havarerede reaktor (Unit 2), som kun har leveret en elproduktion svarende til 60–70 dage.